

Bella Swift

Mopslík, elfem

ktorej
chcel
byť

FRAGMENT

Mopslík, ktorý chcel byť elfom

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Bella Swift

Mopslík, ktorý chcel byť elfom – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Mapslík,
elfem

který
chcel
byť

Bella Swift

Mapalik, który chceł być elfem

FRAGMENT

Text: Anne Marie Ryanová

Ilustrácie: Nima Jonesová a Artful Doodlers

Obsah

Prvá kapitola	9
Druhá kapitola	27
Tretia kapitola	45
Štvrtá kapitola	65
Piata kapitola	85
Šiesta kapitola	103
Siedma kapitola	121
Ôsma kapitola	143

Prvá kapitola

Mopslíčka Peggy sedela pod stolom v kaviarni Šteniatka a šálky a sledovala, ako prichádzajú a odchádzajú zákazníci so svojimi psíkmi. Bol mrazivý decembrový deň, všetci boli zababušení v kabátoch, vlnených čiapkach a šáloch. *Ľuďom musí byť veľmi*

chladno, pomyslela si Peggy. Tešila sa, že má svetlohnedú sršť, ktorá ju v zime príjemne hreje.

V pozadí potichu hralo rádio. „Počúvajte nás aj naďalej a vyhrajte výlet do Laponska,“ oznámil moderátor.

„Ó,“ ozvala sa Peggina najlepšia kamoška Chloe, ktorá si za stolom spolu so svojimi súrodencami robila domáce úlohy. „Mali by sme sa zapojiť do súťaže.“

Chloein starší brat Finn zdvihol zrak od učebnice geografie a prikývol. „Vidieť polárnu žiaru by bola pecka. Učili sme sa o nej v škole.“

„A mohli by sme navštíviť Santovu dielňu!“ zvolala ich sestrička Ruby.

Ich mama, majiteľka kaviarne, prišla k stolu s podnosom s tromi šálkami horúcej čokolády a tanierikom medovníkov.

„Vďaka, mami,“ povedala Chloe, vzala si medovník a namočila ho do horúcej čokolády.

„Hej! A čo ja?“ spýtala sa Peggy. Jej ľudskí kamoši však počuli iba štekot.

„Prepáč, Peggy,“ ospravedlnila sa mama. „Vypredala som všetky slani-nové maškrtky s arašidovým maslom pre psov.“ V kaviarni Šteniatka a šálky boli vítané aj psy a okrem dobrôt pre ľudí predávali aj dobroty pre ne.

No toto, pomyslela si Peggy a sklonila hlavu na labky.

„Vezme nás ocko neskôr do parku?“ spýtala sa Chloe.

Peggy nastražila uši. Zbožňovala prechádzky v parku!

„Obávam sa, že nie, zlatko,“ povedala mama. „Dnes pracuje. Preto ste tu so mnou.“

„Ale veď je sobota,“ zašomrala Chloe.

„Ocko inštaluje nový počítačový systém pre veľkého klienta,“ vysvetlila mama.

To znie zábavne, pomyslela si Peggy. O počítačoch vedela všetko. Občas s Chloe pozerávala videá roztomilých šteniatok.

„Preto musí pracovať cez víkend,“ pokračovala mama. „Ale dúfajme, že do Vianoc to všetko stihne.“

Nad dverami zazvonil zvonček
a do kaviarne vošla poštárka Sandy.
„Dobré ráno!“ pozdravila ich. Siahla
do svojej červenej tašky a podala
mame poštu.

„Ďakujem, Sandy,“ odvetila mama,
prehrabávajúc sa
v obáľkach.

„Ahoj, Peggy,“
prihovorila
sa jej Sandy
a čupla
si, aby ju
pohlad-
kala po
hlave.

Niektoré psy nemajú poštárov rady, ale Peggy bola so Sandy veľká kamoška. Olízala poštárke dlaň a zavrtela skrúteným chvostíkom.

„Nedáte si kávu?“ ponúkla ju mama.
„Na účet podniku.“

„Och, to by bolo skvelé,“ prijala Sandy. Pošúchala si ruky. „Dnes je vonku chladno.“

Mama odišla za pult pripraviť Sandy horúci nápoj a poštárka sa zatiaľ otočila k deťom. „Už ste napísali listy Santovi?“

„Ešte nie,“ odpovedala Chloe.

„Neotáľajte pridlho,“ radila im Sandy.
„Potrvá pár dní, kým sa k nemu list dostane.“